

MEDYCYNA (3) *sb f*

e jasne; a prawdopodobnie jasne (tak w -a).

sg N medycyna (1). ◇ D medycynie (1). ◇ (lat.) G sg medicinae (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Nauka o leczeniu ludzi [lekarska nauka – medicina Cn] (3) : Medicina, to iest/ kunft leczenia/ iest zaprawdę ku wiedzieniu piękny KwiatKsiąż I4v; á ci co zá próby tych to wód czynili? té/ że komu pomocné były/ gdyż nietylko Medycynie/ ále y wšyftkim infzym Náukam/ zwyczaj á vzywánie do opisowania drógę podáli Oczko 11v; [že Medicyná álbo náuká lékárka/ ná trzy części iest rozdzielóna: ná tę która iest domowa/ á około życia zdrowého fye obiéra. Drugą ápteczną/ która wnétrzné choroby lekárftwy wypádza. trzecią ręczną/ wedle której chirurg rzeczy zwiérzchowné opátruie. OczkoPrzymiot 23].

Wyrażenie: »doktor medicinae« (1): O Doktorách téz Medicinę, pátrz Titulo Palatinus, Aptéki. SarnStat 197.

MM